



funt; eadem Joannes Hierosolymitanus Patriarcha, in LXXVII. Carmeli gradibus, ex Eliæ præcepto, ab ejus discipulo recensitis, septuaginta septem Lucæ generationes adumbratas fuisse cognovit, post quas mystica Nubecula, B. utique Maria sese moralibus visendum præbuit, & quidem ab omni peccati vel pondere, vel amaritie immunem, non minus quam Nubecula illa nullam originariam maris, aut amaritudinem, aut molem contraxisset.

SECTIO XIX.

B. Virginem ex Joachimo & Anna fuisse conceptam. Ubi qua utroque ratione Evangelicæ Genealogiæ connectantur.

Ad Matthæi Cap. 1. vers. 15. Mathan autem genuit Jacob, Jacob autem genuit Joseph virum Maria.

Lucæ Cap. 3. vers. 23. Qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, &c.

495 C ertissimus est S. Augustini Canon, in Epistola 118. cap. 1. quem de Apostolicis Traditionibus cognoscendis præscripsit. Illa, que non scripta, (in sacris nempe Bibliis,) sed tradita custodimus, que quidem toto terrarum orbe observantur, dantur intelligi, vel à Sanctis Apostolis, vel plenariis Conciliis, quorum est in Ecclesia saluberrima auctoritas, commendata, atque statuta retineri. Quem quidem Canonem, si usquam aliàs, in Ferris certè, aut Mysteriorum, aut Sanctorum hominum celebrandis, vim habere, censet, cum Augustino, Isidorus Hispalensis erat. 1. de Officiis Ecclesiasticis Cap. 44. Ab hoc ergo verissimo Canone argumentum efficax ducimus, quo probemus, consistere per Apostolicam Traditionem, B. Virginem Deiparam ex Joachimo, & Anna per verum, ac physicum legitimum matrimonium congressum fuisse conceptam. Apostolica Traditio est, Deiparam ex Joachimo & Anna per verum legitimum matrimonium congressum fuisse conceptam. Patrum Auctoritas.

Augustini canon.

S. August.

Apostolica Traditio est, Deiparam ex Joachimo & Anna per verum legitimum matrimonium congressum fuisse conceptam.

Patrum Auctoritas.

vita & dormit. Deiparæ S. Vincentius Ferrerius serm. 1. & 2. de Nativ. B. Mariæ, & serm. de S. Anna, S. Antonius in summa, Parte 4. Titulo 15. c. 6. §. 1. Adde vetustos etiã Rituales libros, qui vel sanctæ Annæ, & S. Joachimi Officia continerint, vel si aliter tantum, utrorumque tamen conjugum sanctissimorum, atque Mariæ Parentum laudes jam pridem commemorarint; nempe antiqua Breviaria, Hispalense, Braccarense, Cordubense Ordinis S. Jacobi, & pleraque alia. Hæc tam vetusta, tam universalis, tam constantis, ab Ecclesia Christi condita, Christiani populi consensus, cum nullam ab Ecclesiastico aliquo Concilio originem agnoscat, Apostolicæ prorsus traditioni accepta referenda est, de Augustini, Isidori, ac Theologorum omnium sententia.

496 Sed quoniam eandem SS. Deiparæ Conceptionem ab Adamo, Abrahamo, Davide, Salomone, cæterisque deinceps Evangelisticis Progenitoribus, hucusque derivavimus; doctrinæ consequutio, atque perfectio poscit, ut rationem etiam explicemus, qua Joachimus, & Anna ab illa ipsa Patriarcharum, Regum, ac Procerum stirpe genus repetant, id est, ut gloriosos Mariæ parentes Evangelicæ Matthæi Genealogiæ sic atexamus, ut eorum avos designemus, & proavos, ac tandem constet, totum illum avorum Catalogum, Mariæ, & Christi causâ, ab Evangelicis fuisse contextum.

497 S. Hieronymus lib. 1. contra Helvidium, hanc reddit rationem, ob quam divinitus provifum est, ut Beata Virgo Josepho consanguineo suo nuberet; ut per Genealogiam Joseph, cui Maria cognata erat, origo quoque Mariæ monstraretur. Sapienter ille quidem, & Evangelicè, quod vel ex illa Matthæi epigraphe haud obscure conficitur: Liber generationis Jesu Christi: neque enim Jesu Christi generatio ea fuerit, nisi Matris ejus Genealogia describatur. Igitur illa, quam Matthæus generationem Jesu Christi dixit, etiam Josephi esse solius videatur, Mariæ simul Genealogia est; quin aliquid obstat, quod in Josephum desinat, quo minus eadem operâ Sponsæ genus fuerit demonstratum. Eadem est sententia Tertulliani Lib. adversus Judæos cap. 9. Eusebii Cæsariensis lib. primo Historiæ cap. 7. Hilarii Canon. 1. in Matthæo, Chryostomi, Theophylacti, & Euthymii Matth. 1. Ambrosii, & Bedæ Lucæ 3. Eusebii Emisleni Homil. de Nativitate Mariæ, Damasceni 4. de Fide cap. 14. Nicephori lib. 3. Cap. 11. & communis Patrum, atque interpretum. Nimirum singulare hoc fuit Divinæ providentiæ consilium, ut Deipara Virgo Josepho nuberet tantâ sibi consanguinitate conjuncto, ut qui Sponsi Avos, ac Proavos recenseret, idem eadem operâ eosdem percensisset Sponsæ Avos ac Proavos. Alioquin si Evangelista aliquos retulisset Patriarchas, qui ad Mariam non pertinerent, undecumque illos numerare cœpisset, inde generationem Jesu Christi desuisset scribere, inde proprio desuisset instituto, inde extra chorum saltasset, inde denique à proposita Libri sui epigraphe otiosè divertisset, quod nefas sit de Evangelist. pronunciasse.

498 Hinc fit, Josephum Mariæ secundo cognationis gradu fuisse conjunctum; quod ex superiori ratione ab Evangelio Matthæi ducta

Qua ratio ne Joachimus & Anna ab illa ipsa Patriarcharum, Regum, ac Procerum stirpe genus repetant.

S. Hieron.

Josephi genealogia, Maria quoque genealogia est.

Josephus Mariæ Sponsa ducta

se sue secundo cognationis gradu fuisse conjunctum.

ducta, sapientissimi Interpretes, & Theologi docent. S. Thomas Matthæi 1. & Vincentius Regius lib. 1. in Evangelia Cap. 2. Theoria 12. tradunt Josephum fuisse sanguine propinquissimum Sponsæ Virginis, Maldonatus Matthæi 1. 16. cæteris cognatis maxime propinquum. Quod dilucidius docti viri sic explicant, ut SS. Sponsam, & Sponsam patruales fuisse asserant, duobus fratribus ortos, nam Josephi Patrem, quem Matthæus 1. 16. dicit Jacobum, & Mariæ Patrem Joachimum, fratres inter se esse, disertè docent Alphonsus Salmeron Tom. 3. Tract. 28. Lucas Brugensis in c. 1. Matth. v. 16. Petrus Moralus lib. 1. in Matthæum Tractatu 5. nu. 5. & Tractatu 8. num. 4. & Joan. Mariana Matthæi 1. 17. Atque in eandem sententiam, licet ex diversa ratione, conveniunt Annus Viterbiensis Dominicanus ad Breviarium Philonis Parte ultimâ, & eum sequuti viri quidem Theologiæ laude præstantes, Joannes Driedo, Petrus Galatinus, Cornelius Janfenius. Arias Montanus, Stephanus Salazarus, Lucidus, Gagneus, Palaius, aliique satis multi, quos citant & sectantur Svarius 3. Parte, Tomo 2. Disput. 2. Sectione 3. Barradius Tomo 1. Lib. 5. Cap. 30. & Catrius in Historia Deiparæ Cap. 1. numero 9. His ego authoribus, & multis doctis, de Josephi & Mariæ strictissima isthac cognatione libens consentio. De Annis verò, & affectuarum ratione latè dissentio, qua scilicet volunt, Heli illum, quem secundum à Josepho numerat Lucas cap. 3. 23. ipsissimum esse Mariæ patrem Joachimum; quem Jacobi, patris Josephi, fuisse fratrem putant, ex matre, non ex patre; nam ut Jacobi patrem ex Salomone ortum fuisse, cum Matthæo Evangelista credant; Joachimi autem patrem ad Mathanum putant esse referendum. Hanc inquam, hujus consanguinitatis rationem, qua prædicti auctores consingunt, Deiparæ patrem, non ex Salomonis familia ortum fuisse, sed ex Nathani stirpe procreatum, minime probò; quippe quam efficacibus argumentis convelli videam à Salmerone, Maldonato, Luca Brugensi nuper citatis, & à Gabriele Vasquez 3. P. Tomo 2. D. 127. Cap. 3. & 4. & à Cardinali Toletto Lucæ 3. Notat. 16. commentum hoc Annianum expugnantibus. Certè quidem, si non avum paternum, sed aviam maternam communem ex familia Salomonis habuerunt Joseph, & Maria, jam Matthæus scripsisset librum generationis, non Jesu Christi, sed Josephi; utpote quæ ad hunc pertineat, non ad Dei Matrem, cujus paterna origo avita ex illa Genealogia non sit, quam Evangelista retexit. Ut igitur Matthæus simul cum Josephi Genealogia describeret generationem Jesu Christi, & Matris ejus, communem designavit utrique Josepho & Mariæ avum Mathanum, communibus exortu avavis. Atque hanc esse Sententiam antiquorum Patrum Hieronymi, & aliorum doctentium, originem Mariæ per Genealogiam Josephi propinqui fuisse retexam, omnino censeo.

Aliunde exponitur stricta Josephi ac Deiparæ cognatio.

499 Hæc porro tam stricta utriusque sponsi cognatio hunc in modum aliunde etiam exponitur: quia quæ femina Israelitica paternæ possessionis unica existeret hæres, tenebatur nubere cognato ex eadem Tribu, ac familia, maxime sibi propinquo; juxta præ-

scriptum legis Divinæ Num. 26. 11. Atqui B. Virginem unigenitam fuisse, atque adeo suorum parentum hæredem, auctores sunt gravissimi, S. Damascenus Orat. 1. de B. Mariæ Nativit. Euseb. Emislenus Homil. de eadem, Petrus Damianus in serm. de eodem Festo, Theophylactus & Euthymius Joannis cap. 19. Beatus Amadeus Rapiu 6. Apocalypsis: possuntque proferri omnes illi Patres paulò antè citati, asserentes Joachimum, & Annam esse Deiparæ parentes; simul enim docent, præter Annæ sterilitatem, ultimâ quoque senectute confectos, impares jam fuisse generationi, atque adeo ad unicam hanc familiam procreandam divinâ fuisse virtute provectos. Igitur unica paternæ fortis hæres nupsit Josepho, tamquam omnium cognatorum maxime propinquo, justa justo, hoc est, hujusce legis, sicut & cæterarum, observantissima, legibus eisdem obsequentissimo sponso.

500 Juvat exemplum Salphaaditarum Virginum, quo in hanc rem utuntur Patres, & quas constat suis consobrinis nupsisse, Num. 26. 11. Juvat, inquam, hoc exemplum, quo hanc quæstionem de Mariæ, & Josephi consubugio, explicant uterque Eusebius Cæsariensis lib. 1. Hist. cap. 6. & Emislenus in Homil. de Nativ. B. Mariæ, Ambros. Luc. 3. Severianus in Catena Græca, D. Thomas Matth. 1. D. Bonaventura 4. Sentent. Dist. 30. Art. 1. Quæst. 2. Juvat item aviarum Marianarum conjugium cum Jacob consobrinum suo, Liæ nempe, & Rachelis, Mariam adumbrantium Genesis 29. v. 10.

501 Concludo ergo cum SS. Doctoribus, Hieronymo, cæterisque, quos appellavi, gravissimis Patribus, ac Theologis, per Genealogiam Josephi, originem quoque paternam Mariæ ab Evangelista fuisse traditam, utpote hæredis paterni primogenii, propinquissimæ consanguineæ, id est consobrinæ ejusdem Josephi; atque adeo sanctissimos sponso ex duobus fratribus ortos esse, communemque avum habuisse Mathanum, quem Matthæus Cap. 1. vers. 15. genuisse scribit Jacobum patrem Josephi; cum Joachimum etiam genuerit Mariæ patrem. Cur autem non hunc expresserit in Genealogia, sed solum Jacob, postea explicabo.

502 Nunc ut eidem Genealogiæ eundem Deiparæ patrem Joachimum strictius adnectam, addo illum primogenitum fuisse Mathani, ac majorem natu Jacobo; atque adeo universa primogenii jura Abrahamo quondâ, Isaac, & Jacobo Patriarchis divinitus promissa, Judæ etiam, Davidi, Salomoni, cæterisque proavis collata, ad Patrem Deiparæ, utpote primogenitum, pertinuisse, & per eum, ejusque unicam hæredem filiam Mariam ad Christum nepotem fuisse devoluta. Argumentum duplex mihi est: primum, quod non aliam videam rationem, propter quam, tam accurato Sanctorum vatum, atque Canonicorum scriptorum studio, tradita fuerit omnium hæredum nobilissima successio; nisi ut Mariæ, ejusque filio prædictorum Patriarcharum, Principum, Regum, ac Ducum hæredi, ea Patriarchalia, ac Regalia primogenia succedaneo jure deferrentur. Jura, inquam; nam de possessione, comperitum est, Matrem, & Filium eâ se libenter abdicasse. Huc benedictionem illam Jacobi Patriarchæ Genesis 49. v. 10. Non auferetur sceptrum

Joachimus Maria pater natu major Jacobo fratre Josephi patre.